

"Kalbsiz fâsık feylesof ise, gökte bir kuyruklu yıldızı görse, yerde titrer... 'Acaba bu serseri yıldız arzımıza çarpmasın mı?' der, evhâma düşer." Her insan bundan korkup dehşete düşmez mi, belki kıyamettir diye hisse çıkarmaya hakkı yok mu?

Ahret hesabına akıbetinden endişe edip korkmak lazımdır. Ama bunun vesvese boyutunda kişinin uykularını kaçırarak tarzda olması, onu ümitsizliğe sevk edebilir.

Her şey Allah'ın emrine ve hikmetine göre gerçekleşir. Cenab-ı Hakk'ın hikmetine ve rahmetine itimat etmeli ve ecelin bir olup değişmeyeceğini düşünmeli ama devamlı olarak hazırlıklı olmalı, ümit ve korku arasında hayat sürmelidir.

Bediüzzaman Hazretleri bu konuda şöyle demiştir;

"İman hem nurdur, hem kuvvettir. Evet, hakiki imanı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir ve imanın kuvvetine göre hadisatın tazyikatından kurtulabilir. "Tevekkeltü alâllah" der, sefine-i hayatta kemâl-i emniyetle, hâdisâtın dağlarvâri dalgaları içinde seyran eder. Bütün ağırlıklarını Kadîr-i Mutlakın yed-i kudretine emanet eder, rahatla dünyadan geçer, berzahta istirahat eder."(1)

Allah'a iman ve kulluk, her türlü iyiliğin kaynağı olduğu gibi, cesaretin dahi kaynağıdır. Her türlü kötülük, küfür ve dalaletten geldiği gibi, korkaklık da aynı kaynaktan çıkmaktadır. Mü'minlerin cesareti, kâfirlerin korkaklığı, özellikle savaşlarda çok açık bir şekilde görülmektedir.

Nur Külliyyatında imanın bir intisap olduğu ders verilir. **Sultan-ı Ezeliye iman ile intisap eden ve ubudiyetle hizmetine giren bir mümin, cesaretin en büyük kaynağına ulaşmış demektir.**

(1) bk. [Sözler, Yirmi Üçüncü Söz, Birinci Mebhas.](#)